

I.L.R. Punjab and Haryana (1985)2
ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1985)2

ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਲਈ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਕੰਮਕਾਰ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਪਰਦਾ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਵਾਰਡ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6) ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਡੀ ਜੇ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1765 ।

ਅਕਤੂਬਰ 30, 1984

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 14(4)- ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 25-FF- ਵੱਖ ਵੱਖ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਫਤਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ- ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੂਹਿ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। -ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ- ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-FF ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 14(4) ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ / ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13(7) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਹੋਵੇ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਇੱਕ ਹੈ। P⁶ ਓਃ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜੋ ਮੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਾਡੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FF ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6)।

ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (a) ਇਪਗਨੂਡ ਅਵਾਰਡ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਸਿਖਿਅਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇਗੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
- (b) ਵੰਡਣ ਲਈ ਅਨੁਬੰਧ 1 ਤੋਂ 4 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ।
- (c) ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮਾਨਯੋਗ ਜਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (d) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜੋ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (e) ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।
- (f) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਸ.ਬੇਦੀ,
ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਡੀ, ਜੇ (ਓਰਲ)।

(1) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਫੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਵੰਡਣ 'ਤੇ ਸਪਲਿੰਟਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ; 1947. ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ, ਮੈਸਰਜ਼ ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ। . ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1954 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ 14 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਸਥਿਤ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਸਿਰਫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। 29 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਹੜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ। . ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-4) ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਰਿਸਪਾਂਸ ਡੈਟ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਪਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

* (3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਦਿੱਲੀ, ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਾਈਆਂ ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਕਾਈ ਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ 1970 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਉਸ ਸੁਤੰਤਰ ਡੈਟ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਐਫਐਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਏ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੋਹਤਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਮ* ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਪੇਰੈਂਟ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਵੰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪੇਰੈਂਟ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“(4) ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਉਸ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਰਲੇਵੇਂ ਜਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(5) ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਪਕ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 13(7) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਤਾ, ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਫੀ ਸੰਚਾਲਨ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵੰਡੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਕ ਸਪਲਿੰਟਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਰੈਂਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਪਲਿੰਟਰ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਐੱਫ ਐੱਫ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਵਾਲਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। . ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ-ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਆਈਟੀਵੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-FF। ਅਨੁਸਾਰ

ਉਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ > 1 ਹੈ, ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੈ! ਸਵਾਲ 3 ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਸੰਦਰਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਫਤਰ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗਲਤ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਨਵੀਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। certiorari ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਫ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2331 .

6 ਨਵੰਬਰ 1984

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 1, 2 ਅਤੇ 2-ਏ(1) - ਆਦਿ ਅੰਤਰਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ